

I øjenhøjde på maven ser
det forstenede søpindsvins skæve form ud
som et rundt højhus,
der er blevet mast
med hvide kalkruder
man maler indefra,
når der ikke bor nogen længere.
Naboen, et spiralrødt sneglehus
står osse tomt.
Sneglen har forladt landet.

Maleren maler sorte sole nu
fra skovstier i et andet land
sender han himmelen i en kuvert.

Over havet lyser en månering
hele høsthimlen op.
Den sætter du på min finger.
Ja. Ja. Ja.
Jeg lever.

Livet
udslettes
brutalt i visse egne.

Mellem tærne glider sandet
tæt og langsomt.

Skifter.
Kom.